CONTRIBUȚII DOCUMENTARE LA CUNOAȘTEREA ACTIVITĂȚII LUI IOAN SLAVICI CA ARHIVAR LA CONSISTORIUL DIN ORADEA (1873)

de

VIOREL FAUR

Scriitorul Ioan Slavici descindea la Oradea în vara anului 1873, unde spera să se stabilească pentru mai multă vreme. Miron Romanul i-a acordat funcția de arhivar la Consistoriul ortodox din orașul de pe Crișul Repede, pe care o va deține timp de trei luni de zile. A fost un *episod semnificativ din anii de tinerețe* ai marelui prozator transilvănean, despre care au fost publicate unele informații documentare și comentarii avizate, fără să fie însă pe deplin elucidat.

Ni se pare incontestabil faptul că s-a manifestat o atenție mai redusă față de munca propriu-zisă de arhivar pe care a prestat-o Ioan Slavici, cu toate că în textele sale memorialistice apar mențiuni precise despre această chestiune. Erau, desigur, necesare noi completări, de factură documentară, prin intermediul cărora să devină posibilă cunoașterea exactă a travaliului său la consistoriul orădean. Descoperirea recentă a unui important document, conceput de Ioan Slavici, ne permite readucerea în discuție a perioadei amintite din existența scriitorului, formulînd unele considerații pe care le credem utile efortului salutar de reconstituire cît mai fidelă și completă a biografiei sale, precum și identificării motivației reale a interesului dovedit de Ioan Slavici față de trecutul românilor crișeni. Documentul la care ne referim — de altfel îl reproducem în anexă la prezentul articol — este intitulat *Dare de seamă asupra organizării făcute în archivulu consistoriului epar(hialu) gr(eco-) or(todox) rom(ân) din Oradea-Mare*. Pentru o corespunzătoare racordare a acestuia la circuitul de informații științifice sînt indispensabile cîteva aprecieri în legătură cu mărturiile documentare și lucrările care au ca obiect problematica supusă analizei.

Cele dintîi date despre prezența lui Ioan Slavici la Oradea sînt depistabile în documentele de solicitare a postului de arhivar și în cele de rezolvare favorabilă a acesteia. Ele s-au păstrat în arhivele Episcopei

https://biblioteca-digitala.ro

ortodoxe din Arad și ale Episcopiei ortodoxe din Oradea, acestea din urmă fiind transferate la filiala din Oradea a Arhivelor Statului. De o certă utilitate, sub acest raport, sînt notele și articolele din presa vremii[1] *(Lumina, Telegraful Român, Federațiunea, Albina și Gura satului)*. Prioritatea, ca surse informative, o dețin însă corespondențele trimise de Ioan Slavici unor personalități marcante ale cunoscutei societăți „Junimea" din Iași. Spre pildă, într-o scrisoare din anul 1874, trimisă lui I. Negruzzi, îi face cunoscută „începerea unui studiu „interesant" asupra românilor din Crișana, cu împărțirea: 1) starea topografică; 2) economică; 3) etică; 4) poziția politico-socială"[2]. Așadar, dispunem de o atestare sigură a intenției lui I. Slavici de a elabora un studiu istorico-etnografic despre românii din Crișana. În anul 1876 publică o întinsă parte din acesta sub titlul *Crișenii noștri. Studiu social*[3], care merită o temeinică reconsiderare, operație ce o vom face cu alt prilej, deoarece necesită riguroase confruntări cu documentele arhivistice păstrate. După opinia unui antecesor, informațiile pentru redactarea studiului menționat „vor fi fost luate la excursiunile sale prin eparhie"[4], ipoteză actualmente nesatisfăcătoare, fiindcă ilustrează doar o componentă a adevărului și este evident contrazisă de mărturisirile scriitorului.

În articolul *Crișenii*, publicat de Ioan Slavici într-o revistă interbelică orădeană[5], întîlnim mențiuni revelatoare despre modul cum a fost tratat la Oradea și îndeletnicirea sa principală. „Sunt acum cincizeci de ani și mai bine — notează el —, în vara anului 1873, am luat asupra mea sarcina de archivar al consistoriului din Oradea-Mare. Eram cu locuința în casele consistoriului și luam masa cu Vicarul episcopesc, atunci întru fericire pomenitul Miron Roman. *N-aveam deci așa-zise oare de cancelarie, ci lucram acasă, după cum mă trăgea inima, și curînd am ajuns să mă scol cu noaptea-n cap, ca să lucrez făr-de răgaz pînă pe la miezul nopții*"[6] (subl. ns.). Rezultă, deci, faptul că — deși nu i s-a impus un regim de lucru rigid, cum se obișnuia în administrația vremii — Ioan Slavici a dovedit o conștiinciozitate împinsă pînă la extrem, determinată de resorturi

[1] D. Vatamaniuc, *Ioan Slavici și lumea prin care a trecut*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, (București), 1968, p. 156—162.

[2] Roman Ciorogariu, *Merindea cu care a plecat Ioan Slavici la Viena*, în *Convorbiri literare*, februarie 1930, p. 26.

[3] Ioan Slavici, *Crișenii noștri. Studiu social*, în *Revista contimporană*, 1876, nr. 6, p. 479—501; nr. 7, p. 73—77 și nr. 8, p. 152—155.

[4] Roman Ciorogariu, *op. cit.*, p. 26.

[5] *Cele trei Crișuri*, 1925, nr. 5, p. 75—76.

[6] *Ibidem*. Această afirmație este întărită de o altă subliniere a lui Slavici, pe care o actualizăm: „Am rămas deci la Oradea-Mare, unde aveam locuința chiar în casele consistoriului, sub același acoperiș cu vicarul care-mi dedea și masa și îmi era, în genere, foarte binevoitor" (Ioan Slavici, *Lumea prin care am trecut*, în *Convorbiri literare*, martie 1930, p. 257). Miron Romanul îi „făgăduia că va stărui" ca să fie „ales" secretar consistorial *(Ibidem)*.

https://biblioteca-digitala.ro

mult mai profunde, asupra cărora aflăm indicii certe în același studiu. Mai întîi este de reținut informația în legătură cu starea în care s-a aflat arhiva în momentul cînd și-a început activitatea de organizare a acesteia. Arhiva consta, după opinia lui I. Slavici, cea mai autorizată în situația de față, dintr-o „mulțime de hîrțoage aruncate claie peste grămadă și vorba era ca eu să le-nșir după dată și *să le-nregistrez după conținut* (subl. ns.). Chiar dintru'nceput am dat apoi peste o listă a parochiilor din diecesă. Erau trecute-n ea fiecare parochie cu numărul familiilor și cu numărul căsătoriților, al morților și al născuților, *amănunte nespus de interesante pentru mine nu numai ca archivar, ci și ca om cu gîndul îndreptat atît spre trecut, cît și spre viitor*"[7] (subl. ns.).

Pentru a avea acces la conținutul acestor documente era inevitabil ca Ioan Slavici să procedeze la o anumită organizare a lor, inițial după principiul cronologic, cel mai simplu și mai practic de altfel. Dar să apelăm, în acest sens, la propriile-i aduceri aminte: „Mi-am pus dar de gînd, ca — înainte de toate — să scot din mormanul de hîrțoage toate listele parochiilor, ca să mă dumiresc asupra proporțiunilor, în care s-au sporit credincioșii. Pentru ca s-o fac aceasta, trebuia să iau una cîte una hîrtiile și să mă-ncredințez, care dintre ele conține date privitoare la mișcarea poporațiunii. *Ear după ce am terminat această lucrare migăloasă, am așezat listele-n șir cronologic* (subl. ns.). . . . Aveam deci în fața mea mișcarea poporațiunii în timp de o sută de ani. Am petrecut multe zile și nu puține nopți făcînd socoteli și m-am încredințat, că „poporenii" s-au sporit pretutindeni, nu însă în aceleași proporțiuni"[8]. Preocupat „mai de aproape", cum însuși precizează, de „mișcarea poporațiunii" din părțile Crișanei, Ioan Slavici se dezvăluie ca un autentic precursor în domeniul științei demografice, care cunoaște în zilele noastre o evoluție remarcabilă. Firește, în documentele parcurse de tînărul publicist se aflau informații de natură socială, culturală și politică, unele de o importanță excepțională, mai ales în direcția evidențierii capacității de conservare a atributelor naționale specifice ale românilor crișeni. Edificatoare sînt, din acest punct de vedere, consemnările lui I. Slavici, desprinse dintr-un alt material memoralistic care îi aparține: „În timpul petrecut la Oradea-Mare am pus în rînduială hîrtiile din arhiva consistoriului, pe care le găsisem aruncate claie peste grămadă. *Citindu-le am rămas viiu atins de statornicia și de hotărîrea bărbătească, cu care Românii din partea locului și-au părăsit ortodoxia în luptă cu propaganda catolică* (subl. ns.). Am ținut deci să fac pe acolo o călătorie, ca să-i cunosc mai deaproape pe Românii aceia"[9]. Deci, imboldul cercetării realităților din satele crișene a venit din interiorul investigațiilor arhivistice și nu invers, cum au presupus unii autori. Era și perfect explicabil acest lucru, fiindcă în epocă

---

[7] *Ibidem*

[8] *Ibidem*

[9] Ioan Slavici, *Lumea prin care am trecut*, . . . p. 257.

https://biblioteca-digitala.ro

se accentua asupra rolului bisericii și al școlii în apărarea ființei naționale, dar și al locuitorilor, conștienți de drepturile lor, pentru care au luptat cu o dîrzenie exemplară. În acest context, dominat de o anume mentalitate, aceea a apărării — cu toate mijloacele — a etnicității, modul în care a reacționat Ioan Slavici la contactul cu mărturiile de necontestat ale unor tradiții pozitive, atitudinea sa, au fost absolut firești, precum și decizia de a investiga spațiul contemporaneității, ca o realitate complementară și revelatoare. Din această combinare de determinante, dintre care cea mai de seamă a fost prompta aderență la idealul general de luptă, s-a configurat suportul activității lui Ioan Slavici la consistoriul orădean, unde a beneficiat de o largă înțelegere, tocmai pentru că se aștepta de la el să contribuie la dezgroparea unor fapte de relief ale istoriei Crișanei și criticarea adversităților zilei.

După lectura unei bune părți din documentele aflate în arhiva consistoriului orădean, Ioan Slavici a procedat la organizarea lor, respectînd cronologia și încercînd o așezare pe *probleme* a acestora, în funcție de *conținutul* lor. Deci, nu este vorba de o simplă includere în dosare și apoi o ordonare cronologică a dosarelor respective, cum s-a crezut pînă acum. Descoperirea *Dării de seamă asupra organizării făcute în archivulu* ... confirmă împrejurarea că Ioan Slavici a lucrat, cu o deosebită pasiune și perseverență, la organizarea arhivei consistoriului, numai timpul scurt — de trei luni de zile — împiedecîndu-l să-și realizeze proiectul, să-și pună în practică *concepția* proprie de aranjare a unei arhive, fie aceasta și de dimensiuni mai modeste. În altă ordine de idei, aceasta este prima experiență românească din Crișana în ce privește organizarea, la nivelul cerințelor epocii, a unui fond arhivistic realmente important.

Din *Conspectul* dării de seamă[10] pot fi extrase cîteva constatări demne de luat în seamă. Ioan Slavici face, chiar de la început, mențiunea că aranjarea documentelor „nu este îndeplinită“[11], mai exact nu este încheiată, conform intențiilor sale. De reținut însă faptul că „actele“ au fost, totuși, „sortate după materii“ (sau altfel spus, pe probleme), din punct de vedere „cronologic și topografic“. Pentru cel care avea sarcina de a duce la bun sfîrșit acțiunea, rămînea doar să „sorteze singuratecele teancuri legate ... și să insemne fiește care act pentru sine“[12]. Ce era mai dificil — și ținea de concepția organizatorică — fusese, prin urmare, îndeplinit de Ioan Slavici, care, cu o pilduitoare modestie, recunoștea că mai sînt încă necesare unele operații, de însemnătate desigur minoră, ce stăteau la îndemîna oricărui funcționar. Putem admite, așadar, că lui îi

[10] S-a păstrat și *ciorna* (scrisă, cu certitudine, de Ioan Slavici) acestui conspect, care constituie materialul de bază pentru conceperea *Dării de seamă* ... (Arhivele Statului Oradea, *fond Episcopia ortodoxă Oradea*, dos. 85, f. 174—180). Am confruntat ciorna cu documentul final și cuprinsul lor coincide aproape integral.

[11] Arhivele Statului Oradea, *fond Episcopia ort. Oradea*, dos. 85, f. 174—180.

[12] *Ibidem*

https://biblioteca-digitala.ro

aparține cea dintîi organizare corespunzătoare a arhivei consistoriului orădean, dar și o cunoaștere a conținutului acesteia.

Toate documentele existente în arhivă au fost împărțite în două compartimente, pe care I. Slavici le numește „archivul I" și „archivul II". Urmează alte diviziuni. Prima arhivă este alcătuită din cinci „despartieminte" (numerotate cu litere: A, B, C, D, E), iar cea de a doua din zece. Cea mai mică diviziune este așa-numitul „teanc", în termeni contemporani probabil dosarul. Pe fiecare „teanc" (sau dosar) figurau însemnele arhivei (să zicem: I), al despărțămîntului (căruia i s-ar putea spune problema și se nota cu litere) și cel al teancului (cu litere arabe). Tabelul pe baza căruia a organizat documentele are următoarele rubrici: materia, cuprinsul teancului (sortat cronologic), semnele archivului (arhiva, despărțămîntul și teancul) și observările, acestea realmente interesante. Se constată că documentele au fost împărțite pe categorii: *administrative* (protocoale, elencuri și alte asemenea), *statistice* (consemnări și alte asemenea), *acte privitoare la reintrarea* (la revenirea — n.n.) *în biserică* (greco-orientală), *socoteli și inventare bisericești, diverse* și *acte curente.* Cele mai importante erau, cum a afirmat însuși autorul documentului în discuție, „actele" (consemnările) despre numărul populației, deci cele cu caracter demografic. Un asemenea document „statistic" data din anul 1769 și avea o valoare indiscutabilă. Ioan Slavici consideră, printre altele, de „un interes deosebit" conscrierea „creștinilor" din anul 1848. Fără îndoială că pentru istoria cărții și a vieții culturale prezenta o semnificație majoră conscrierea „cărților bisericești"[13] pe perioada 1822—1842, deoarece ar fi atestat, neîndoielnic, puternicile legături spirituale dintre românii de pe ambele versante al Carpaților. Ar mai putea fi, desigur, formulate și alte comentarii despre rezultatul activității ca arhivar a lui Ioan Slavici, însă credem că am reușit să proiectăm o altă lumină, mult mai clară, asupra acestui capitol din biografia sa, marcat de o preocupare pe care o va continua prin editarea documentelor din colecția Hurmuzachi și publicarea unor studii valoroase cu profil istoriografic.

Cele trei luni petrecute la Oradea[14] au fost fructuoase pentru Ioan Slavici atît sub raportul cunoașterii nemijlocite a românilor crișeni, a trecutului și prezentului lor, cît și sub acela al materializării concepției sale de organizare a unei arhive, dovedind în această direcție o notabilă rigoare și responsabilitate, o evaluare obiectivă a documentelor pe care le-a parcurs și, într-o măsură oarecare, chiar valorificat în articolele și lucrările sale despre românii transilvăneni.

---

[13] *Ibidem*

[14] Viorel Faur, *Documente Ioan Slavici,* în *Vatra,* 1971, nr. 6, p. 19; Idem, *Contribuții la cunoașterea istoriei Bihorului (II),* Editura Muzeului Țării Crișurilor, Oradea, 1971, p. 58—74.

https://biblioteca-digitala.ro

ANEXĂ DOCUMENTARĂ

Dare de seamă asupra organizării făcute în archivulu consistoriului eparh(ialu) gr(eco)-or(todox) rom(ân) din Oradea-Mare

CONSPECT

Arangiarea nu este îndeplinită, dar actele sunt sortate după materii, cât cronologic și topografic; remane numai, ca viitoriulu arangiator să sorteze singuratecele teancuri legate, încît asta nu s-a făcut, și să insemne fieşte care act pentru sine.

Împărţirea topografică este următoarea. În archivul I sunt 5 despartieminte, insemnate cu A, B, C, D, E; în archivul II sunt 10 despartieminte, insemnate cu A, B, C, D, E, F, G, H, J, L. Fieşte care teanc este insemnat cu numerul archivului și cu litera despartiementului în care se afla. Afară de asta fieşte care teanc are un numerar al seu în cifră arabică. Astfel sunt trei semne pentru archiv: I, A, 1 — Singuratecile teancuri sunt puse în despartieminte din stînga în dreapta; N(umă)rul 1 este mai jos în stînga; eară cel mai mare număr mai sus în dreapta

Materia	Cuprinsul teancului sortat cronologic		Semnele archivului			Observări
	Anul	Cuprinsul teancului	Arh.	Desp.	Teanc.	
Administrative (Protocoale, elencuri și alte asemenea)	1778—1810 1817—1822	Fragmente protocolare, concepte și extrase de cause	I.	A.	1.	Se aflã patrusprezece bucăţi cusute laolaltă fieşte care pentru sine
	1798—1804	Extrase din causele luate în consistoriu la decisiune	I.	A.	2.	
	1793—1800	Protocoale consistoriale	I.	A.	3.	Opt bucăţi cosute în brosiura fieşte care pentru sine
	1800—1820	Protocoale consistoriale	I.	A.	4.	13 bucăţi cosute în brosiura fieşte care pentru sine
	1821—1830	Protocoale consistoriale	I.	A.	5.	10 bucăţi cosute în brosiura fieşte care pentru sine
	1831—1840	Protocoale consistoriale	I.	A.	6.	16 bucăţi cosute în pentru sine. Din 1833 nu am aflat
	1841—1850	Protocoale consistoriale	I.	A.	7.	14 bucăţi cosute în brosiura fieşte care pentru sine

https://biblioteca-digitala.ro

Materia	Cuprinsul teancului sortat cronologic		Semnele archivului			Observări
	Anul	Cuprinsul teancului	Arh.	Desp.	Teanc.	
	1851—1860	Protocoale consistoriale	I.	A.	8.	33 bucăţi cosute în brosiura fieşte care pentru sine. O bucată în deosebi din anul 1854, cu totul 34 buc.
	1834—1866	Elencuri	I.	A.	9.	File nebroşiate
	1867—1870	Elencuri	I.	A.	10.	File nebroşiate
	1861—1866	Protocoale consistoriale	I.	A.	11.	20 bucăţi cosute fieştecare pentru sine
	1834	Protocoale consistoriale				Fragmente nebroşiate
Statistice (Consemnări şi alte asemene)	1769—1825	Consemnări statistice ale creştinilor				Consemnările sunt, în special, din anii 1769, 1779, 1786, 1800, 1812, 1815, 1819, 1822, 1825 şi un act fără dat(ă) în trei bucăţi
	1792	Socotele bisericeşti din district	II.	C.	1.	Sunt doue bucăţi broşiate
			II.	C.	2.	1 bucata. Datul lipseşte
	2	Consemnarea parochielor	II.	C.	3.	
	1822—1842	Conscrierea cartiloru bisericeşti	II.	C.	4.	Se afla doue bucăţi brosiate
	1848	Conscrierea creştinilor etc.	II.	C.	5.	Este o espunere statistică de interes deosebit, deoarece sunt date deosebite
	1854	Conscrierea imobil(elor) bisericeşti	II.	C.	6.	S-a făcut de catra oficiulu de contributiune, pe semne pentru statoriea (stabilirea) darei
	1829—1838	Socotele biser(icii) din Beiuşiu	II.	C.	7.	Sunt impartite după ani, altfel nearangiate
Acte privitoare la reintrare în biserică	1846	... Pocola	II.	C.	8.	Sunt 95 esemplare marturisiri câte de doue ori şi acte anexe
	1867	... Pocola	II.	C.	9.	Sunt 102 esemplare marturisiri câte de doue ori şi acte anexe
	1846	... F. Patak	II.	C.	10.	Sunt 102 esemplare marturisiri câte de doue ori şi acte anexe
	1847	Locuitori din 11 comune deosebite	II.	C.	11.	arangiate numai încît fieşte care comună îşi are actele îndeosebi

https://biblioteca-digitala.ro

Materia	Cuprinsul teancului sortat cronologic		Semnele archivului			Observări
	Anul	Cuprinsul teancului	Arh.	Desp.	Teanc.	
	1846	Fenerişi şi Dragoteni	II.	C.	12.	„ „ „
	1848	Vintir	II.	C.	13.	Se afla marturisiri Nr. 2-170 — 338 bucăţi
Socotele şi inventare biserceşti	1790—1800	Inventare bisericeşti şi socotele	II.	D.	1.	Sortate alfabeticu dupe comune. Altele nearangiate.
	1846	Inventare bisericeşti	II.	D.	2.	De la 28 comune
	1851	Inventare bisericeşti	II.	D.	3.	Nrii 3-81 — 71 bucaţi
	1834—5	Inventare bisericeşti	II.	D.	4.	De la 71 comune, 72 bucăţi
	1864	Inventare bisericeşti	II.	D.	5.	13 comune, 26 bucăţi
	1833—1842	Socotele bis(ericii) din Darvaşiu	II.	D.	6.	Sortate după ani. Altfel nearangiate
	1863	Socotele bis(ericilor) din district	II.	D.	7.	De la 40 comune, 80 exemplare
	1864	Socotele bisericeşti	II.	D.	8.	De la 31 comune, 67 bucăţi
	1865	Socotele bisericeşti	II.	D.	9.	„ 21 „ „ 24 „
	1798	Socotele bisericii din Oradea-Mare	II.	B.	1.	
	1870—1871	„ „	II.	B.	2.	
	1804	„ „	II.	B.	3.	
	1814—1815	„ „	II.	B.	4.	
	1792—1829	„ „	II.	B.	5.	arangiate din deosebiti ani
	1821—1825	„ „	II.	B.	6.	
	1827	„ „	II.	B.	7.	110 bucati arangiate
	1826	„ „	II.	B.	8.	28 „ „
	1845	„ „	II.	B.	9.	75 bucăţi arangiate
	1846	„ „	II.	B.	10.	93 „ „
	1847	„ „	II.	B.	11.	75 „ „
	1866—69	„ „	II.	B.	12.	
	1836	„ „	II.	B.	13.	
	1780—1870	„ „	II.	B.		Cu de(să)versire nearangiate. Sunt vr'o 40 teancuri
	1790—1869	Acte deosebite	II.	A.		Sunt mai ales acte protopresbiterale sortate numai după ani
Diverse	1779	Rescriptum decaratrium	I.	A.	13.	Carte legată

https://biblioteca-digitala.ro

Materia	Cuprinsul teancului sortat cronologic		Semnele archivului			Observări
	Anul	Cuprinsul teancului	Arh.	Desp.	Teanc.	
	1782	Sistema consistoriale	I.	A.	13.	" "
	1848	Protocoale sinodale	I.	A.	13.	Trei bucăţi; cărţi legate
	1864	Protocoale de alegere la congres	I.	A.	14.	
	1800—1840	Acte privitoare la bis(erica) din V(arad) Velentie	II.	C.	14.	nearangiate
	1800	Fragmente de concept	II.	C.	15.	Din deosebiţi ani ai secolului XVIII
	"	Instrucţiune în întrebări şi răspuns(uri)	II.	C.	15.	Cuprinsul nu-mi este cunoscut
	1845	Relaţii despre catichisatie	II.	C.	16.	Din eparchia întreagă
	1865—6	Clasificaţie din religie	II.	C.	16.	A studenţilor din Oradea-Mare
	2	Forma de jurament pentru ases(orii) cons(istoriali)	II.	C.	16.	De pe timpul protopopului Teodor Arsiciu (de aflat în II B între socotele oradene)
		Acte	II.	C.	17.	
		Acte	II.	C.	17.	Aceste se află la un loc, fiind nesortate
		Acte	II.	C.	17.	
Acte curente	1794—1803		II.	L.		Teancurile nu sunt arangiate, ci puse numai în ordine; scoaterea se începe cu teancul 1800
	1804—1815		II.	J.		Fieşte care an îndeosebi, dar pentru sine nearangiat; scoaterea se începe cu teancul 1809
	1816—1825		II.	H.		" " "
	1826—1830		II.	G.		Nu sunt puse în ordine (Aceste teancuri poartă semnul XX fără acela al archivului)
	1831—1840		I.	E.		Scoaterea se începe cu teancul 1837
	1841—1845		II.	G.		arangiate, puse în ordine numai însemnarea fiescecarui act în deosebi
	1848—1850		II.	F.		" " "

https://biblioteca-digitala.ro

Materia	Cuprinsul teancului sortat cronologic		Semnele archivului			Observări
	Anul	Cuprinsul teancului	Arh.	Desp.	Teanc.	
	1851		II.	E.		arangiat. Nrii 1—244. Portand mai multe acte cîte 2-ori mai multi nri; uni nri lipsesc
	1852		II.	E.		2 teancuri; 1—150 și 150—317; Lipsesce 35 și 35 nri
	1853		E.	II.		N(ume)rii 1—183, lipsesc 56 nri
	1854		II.	E.		„ 1—180, „ 42 „
	1855		II.	E.		„ 1—121, „ 29 „
	1856		I.	B.		2 teancuri, 1—150 și 150—280; Lipsesc 32 și 35 nri
	1857		I.	B.		Nrii 1—232, lipsesc 43 nri
	1858		I.	B.		Nrii 1—64, lipsesc 28 nri
	1859		I.	B.		Nrii 1—333, lipsesc 163 nri
	1860		I.	B.		„ 1—221, „ 85 „
	1861		I.	B.		„ 1—210, „ 68 „
	1862		I.	B.		„ 1—225, „ 64 „
	1863		I.	B.		„ 1—225
	1864		I.	B.		„ 1—271
	1865		I.	C.		„ 1—237
	1866		I.	C.		„ 1—223
	1867		I.	C.		„ 1—230
	1868		I.	C.		„ 1—389
	1869		I.	C.		„ 1—307
	1870		I.	C.		„ 1— 70

(Însemnare pe verso:) *„la Nr. 87 — 1873, archiv(a) inspector(atului) Luncii“* (Arhivele Statului Oradea, *fond Episcopia ortodoxă Oradea*, dos, 85, f. 181—185)

https://biblioteca-digitala.ro